

13.

ЗЛАТОТВОРНО ДРУЖЕСТВО.

По едно врѣмѧ Боянъ ся почюдилъ, като гледалъ, че зели да дохождатъ при него едни сега, други чашь, и все желаали да му говорять вѣщо тайно. Всякой му казвалъ: Бояне! ты си знаиль да правишъ жѣлтици, това го исповѣда цѣло село. Научи мя, молїж ти ся, на това, защо-то ты разбираши това дяволско искуство. Кога ся яви дяволъ-тъ, азъ вѣма да ся уплашишъ. И кога поискаша подписъ съ моїж-тѣжъ кръвъ, то отъ сърдце и отъ душъ щѣ му го подпишишъ. Ты видишъ, че нужда-та мя кара; друго нѣма що да сторижъ.

Боянъ за много врѣмѧ ся недоговѣждалъ какво да отговаря на тия разврацены хора. Защо-то зели все по-много да дохождатъ, па и на всички-ты намѣреніе-то было все едно; той всякому по на само рѣкъль: еди коїж, и коїж ноюща да дойде при него.

И наистинѣ, всички прѣзъ онѫжъ поцъ около часа пять надошли при Бояна. Той завождалъ всякого въ една тѣмнѣща, и го турялъ да сѣдне на столъ. А надошли били три десять и два душъ. Всякого обзимало неисказанъ страхъ, кога набарваль въ тѣмнинѣ-тѣ нѣкого, или като угаждалъ, че до него ся нахождало живина, защо-то единъ другъ ся не знаили. Мнозина гы побиваль смѣртень потъ, а мнозина быхъ изстудили мѣста-та си и извѣтрѣли, само ако да можяли и да смѣяли.

Така всички сѣдѣли цѣлъ часъ въ най-голѣмъ страхъ, и не смѣяли дори и душъ-тѣ си свободно да поиматъ. Въ туй врѣмѧ часовникъ-тѣ ударили шесть. На искарваніе на часовника, на че ся отворила стайна-та врата, прѣзъ коїж-то влѣзъ вънутрѣ Боянъ, хубаво облѣченъ, и носялъ въ ржѣ дѣ запалены свѣщи, кои сложилъ на стола. Като ся погляднѣли всички-ти и ся познали, засрамили ся единъ отъ другъ; защо-то проумѣли, че всички били дошли съ едно намѣреніе. Погляднѣли всички на Бояна, кого-то напрѣдъ дръжали за антихристъ.

Боянъ изгледалъ всички-ты съ единъ втораченъ поглядъ, и имъ рѣкъль: вижте мя о клетници! Сега мя познайте, кой съмъ. Азъ не знашъ никаквѣмагіжъ, нито дяволіжъ; защо-то всичко що правишъ, правишъ го съ Божіж-тѣ благ-